

MALE NOVICE

Izhajajo vsak torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne. — Posamezne številke 20 v. — Po pošti se list ne pošilja

Za domači folklor.

Nedavno so prinesle „Male novice“ od odlične strani lep članek o kulturnih potrebah Maribora. Pisatelj je v njem razvijal misel, da nam je neobhodno potreba knjižnice in muzeja. Te potrebe gotovo ni šele potreba zagovarjati in utemeljevati. Vprašanje je samo, kako izvršiti. Zato je potreba denarja in sicer veliko in dobrega denarja. A niti z denarjem ne opraviš vsega. Denar igra tukaj pravzaprav le bolj postransko vlogo. Knjig za tako knjižnico ne kupiš pri knjigotržcu ali pri starinarju, še menj pa dobiš v trgovini predmetov za muzej. Za ustanovitev knjižnice in muzeja je treba dela, zelo veliko intenzivnega dolgotrajnega dela. Vse velike knjižnice so nastale na ta način, da so posamezni ljubitelji knjig ali pa korporacije (večinoma samostani) zbirali knjige okrog, kakor so mogli in polagoma se je kopičil zaklad. Mi pa tukaj ne moremo čakati nekaj rodov, kar je mogoče, je treba ustanoviti hitro. Nekaj novejših knjig bi bilo mogoče kupiti, morda bi se našli tudi rodoljubi, ki imajo smisla za kulturne potrebe in podarili zavodu svoje zbirke. Toda veliko ne smemo pričakovati, ker takega smisla je med našim narodom malo. Isto velja pa tudi za muzej. Treba bi bilo strniti vse moči in kdor ima srce za kulturni razvoj našega naroda, naj prispeva kolikor more. Ako ne delamo sami, nam tudi vlada ne bo mogla osnovati knjižnice in muzeja. Hvala Bogu, so temelji obema zavodoma že položeni, treba je samo graditi dalje.

Tu želim omeniti samo eno — poudariti potrebo nabiranja prispevkov za domači folklor. Knjižnica in muzej v Mariboru bi služila predvsem krajevni potrebi in vsled tega bi morala vsebovati predvsem narodopisno ali folkloristično blago. Tukaj pa lahko prispeva vsakdo, kdor ima dobro voljo. Med vsemi slovanskimi narodi smo ravno Slovenci v tem oziru najbolj zaostali, nimamo nobenih večjih narodopisnih zbirk in le malo pomenljivejših spisov s tega polja. Kdor more, naj prispeva za domačo narodopisno zbirko, vsaka stvar pride prav: narodne noše ali posamezni deli, domače staro orodje, pohištvo, slike, prednje stene uljnjakov, velikonočne pisanice in sploh vsi predmeti, ki so narodnega izvora in so v zvezi z narodnim življenjem. Naj bi se tudi sistematično nabiralo narodno blago, ne samo pravljice, povesti, pesmi, reki, uganke — to je že večinoma zbrano — ampak tudi popisi celotnega narodnega življenja, kakor na primer: hrana, prazniki, zabave, običaji (rojstvo, ženitovanje, smrt, pogreb), verovanje in vraže. Nehana stvarica ni brez pomena, toda popisati je treba natančno, zabilježiti vas, osebo, njeno kakovost, če je moški ali ženska, starost, stan itd. Zlasti želeli bi bilo opisov navad pri raznih domačih delih: preja, trenje, pri metju prosa, kolino, žetev, trgatav. Navedlo naj bi se, katere jedi se uživajo ob določenih prilikah: Velika noč, Božič, Pust, ženitovanje, poročnice, pri sedminah itd. Take zbirke bi se z natančno zabilježbo nabiralcev shranjevale v narodopisnem muzeju in bi bile na razpolago učenjakom. Tu lahko prispeva vsakdo, stroškov ni nobenih, truda le malo,

korist za študiranje naroda pa velika. Sedaj zaostajamo v tem delu daleč celo za lužičkimi Srbi, ne pustimo, da nam naglo bežeči čas odnese vse.

Babilon — mariborska bolnica.

Gospodom, ki vodijo razne oddelke na mariborski bolnici smo ponudili na krožniku Malih novic dovolj duševnih klobas, črnega popra in rdeče paprike v nadeji, da jih bo ta dietna hrana ozdravila in uredila babilonsko zmedo na mariborski bolnici. Vendar vsi naši opomini so povžiti od gospodov doktorjev primarjev brez posebnega učinka in posledic za izboljšanje in ureditev kolovratnih razmer na naši bolnici. Vedno nove in nove pritožbe glede mariborske bolnice so se tokrat že v toliko nagromadile, da postavimo lahko pred naše sicer nadebudne gospode primarije celo skledo babilonsko zmešane juhe. Vsakdo ve, da so bolniki, katere je oplazila kaka nevarna, nalezljiva bolezen dokaj pomilovanja vredni in predvsem potrebni dobroskrbne postrežbe. Te nalezljivo obbolele so začeli premeščati zadnji čas kar meni in tebi nič iz javne v vojaško bolnico na koncu mesta ob Tržaški cesti (Truppenspital). Na, v tej bolnici vam je — jugoslovanski Babilon. V edni sobi so bolni vojaki, v drugi civilisti, v edni moški, v drugi ženske ter otroci. Po hodnikih pa se podijo, vikajo in se smejiyo sestre posvetnega prikroja, ki se vežbajo ter vadijo po vojaških bolnicah, in vojaki strežniki in bezganja zmožni bolniki. Je pač umevno samo ob sebi, da bi v vojaški bolnici, kjer so te svetne sestre v družbi vojakov strežnikov, zastoj iskali ono milo postrežbo in sočutje z bolniki, kakor ga je opaziti na prvi pogled po bolnicah, katere oskrbujejo sestre redovnice. Pred par meseci so prestavili vojake iz javne bolnice v vojaško, kar je bilo po vojaškem redu potrebno in hvalevredno, sedaj pa premetavajo in prebasavajo nalezljivo bolne civiliste iz javne v vojaško bolnico. Ali je to kaka doslednost? Ne, to je — Babilon! To mešanje in ta kolobocija z civilnimi in vojaškimi, moškimi, ženskimi ter otroškimi bolniki bi bila razumljiva ter odpustljiva, ako bi ne bilo v javni bolnici nikakega primerne prostora za nalezljive bolezni. Pa javnosti je znano več nego dovolj, da stoji na sredini krasnega vrta javne bolnice že leta in leta lepo poslopje nalašč odločeno za izolirane bolnike, ki pa je sedaj čisto prazno, brez bolnikov, menda le za strahove in za šetališče in tekališče mestnih podgan. Je pač popolnoma razumljivo, da se vsled te babilonske zmešnjave glede izoliranega oddelka v Mariboru prizadete stranke pritožujejo že dolgo, javno kritizirajo in obsojajo to škandalozno ravnanje z bolniki, ki bi zaslužili v prvi vrsti rahločutno in usmiljeno postopanje. Vse gospode pa, ki so že dalje časa udeleženi pri tej zgradbi babilonskega stolpa zmede v bolnici pa prosimo: Poderite ta stolp, napravite red, prestavite bolnike nalezljivih bolezni iz vojaške bolnice, ločite jih od vojakov, spravite jih v poslopje, ki je za nje nalašč postavljeno, dovolite jim postrežbe, kakoršne so potrebni ti siromaki. To je opravičena zahteva vseh bolnikov, sorodnikov bolnikov

in vseh opazovalcev, ki opazujejo zgradbo tega babilonskega stolpa nepotrebnih zmed, ki se že pa, dviga in sega proti nebu v oblake.

Razne novice.

Ker se vladina kriza le pre dolgo zavlačuje, je sedaj stvar krone in parlamenta, da se kriza brž ko brž konča. Najboljše bi bilo, da pokliče regent Aleksander k sebi vse načelnike parlamentarnih strank in od njih odločno zahteva, da se zedinijo in sestavijo vlado.

V slučaju, da bi se poverila sestava vlade Protiču, bodo povabili tudi demokrate, da vstopijo v vlado; ako bi pa odklonili to ponudbo, bodo sestavili vlado brez demokratov. Kaj bo napravila v tem slučaju opozicija, še ni znano.

Prestolonaslednik Aleksander je zahteval sam, da se sestavi nova vlada 29. t. m.

Na sobotnem shodu v Beogradu so se predstavili ustanovitelji nove Jugoslovanske demokratske stranke. Program te stranke si je stavil cilj, združiti vse poštene Jugoslovane brez ozira na pleme, vero in stan. Glede stranke se ni dosegel na shodu nikakšen rezultat. Ustanovitelji stranke pa so sklenili, izdajati svoj dnevnik in se potegovati za udejstitev programnih načelnih točk te stranke.

V zadnji notí, ki jo je poslal Wilson na italijansko vlado, zahteva, da izprazni Italija Reko.

D'Annunzio je poslal kralju spomenico, v kateri mu poroča o položaju na Reki in ga prosi, naj, se tudi kralj sam potegne za Reko.

V italijanskem kronskem svetu prevladuje mnenje, da bo treba predlagati parlamentu aneksijo Reke, čeprav je Wilson proti. V tem slučaju pa mora računati Italija z blokado Italije glede uvoza živil in surovin in da bi bil gospodarski položaj Italije ogrožen. Italijani so sedaj v škripcih ali se naj polastijo Reke pod takimi pogoji.

Grof Czernin je stopil v uredništvo k „Vossische Zeitung“.

Dunaj je sklenil: da bi zamogli Avstrijci plačati vsaj najnujnejše dolgove, katere povzročajo uvoz živil iz inozemstva, da bodo stavili tem državam, ki pomagajo Avstriji v življenski stiski, na razpolago v nakup in v izmenjavo razne državne umetnine. Seve, v tem slučaju ne pridejo v poštev razne zbirke umetnin, katerih se ne sme razprodajati glasom mirovne pogodbe, ampak posamezni manj vredni državni predmeti, ki so pa umetnine in te bo treba natančno popisati. Avstrijska republika se v tem oziru zagovarja in pravi, da ravna in postopa ravno tako, kakor nekatere družine med vojno, ki so bile prisiljene, da si rešijo življenje in se prežive, prodati razne družinske umetnine in prastare dragocenosti. Ako se je dunajska višja oblast odločila enkrat za ta korak, pač lahko sklepamo iz tega, kako popolnoma prazna in uničena je avstrijska republika v denarnem oziru. Nemci so za časa vojne ropali umetnine, sedaj pa morajo — prodajati lastne.

Naučno ministertvo v Cehoslovakiji je odredilo, da se naj sešteje vse one, ki se ne priznavajo k nobeni veroizpovedi. Brezverci se naj zglasijo v svrhu statistike pri pristojnih občinskih uradih.

Civilni komisar za Prekmurje dr. Lajnšič se je mudil te dni v Mariboru. Danes se je odpeljal s samodrečm v Mursko Soboto, kjer bo v četrtek zboroval prekmurski pokrajinski zbor. Na dnevnem redu te seje so velevažne točke: potrjenje gerentov, železnice, mostovi, ljudsko šolstvo, gimnazija, cerkvene oblasti, vprašanje sklepanja zakonov, kje bo sedež glavnih uradov, sodišč, davkarij itd. Dr. Lajnšič ostane, kakor smo dognali samo še kakih deset dni civilni komisar, da organizira upravo. Nato se vrne v Maribor na svoje staro mesto kot okrajni glavar.

Za civilnega komisarja v Prekmurju bo imenovan gofriški rojak dr. Brbrič. Vesti, da se dr. Lajnšič ne vrne več v Maribor, so bile od izvestne strani popolnoma izmišljene.

Dr. Barakovič, bivši predsednik narodnega sveta za Reko, leži že mesec dni bolan v tukajšnji javni bolnici. Vrlemu rodoljubu želimo, da bi se mu kmalu povrnilo zdravje in bi se mogel vrniti v svobodno, jugoslovansko Reko.

Mestno gledališče. Otvoritev. — Tugomer. — Druga predstava. V soboto so slovesno otvorili mestno gledališče. Ljudstvo je živelo, uživalo — s tem je predstava dosegla svoj namen. Razprodano je bilo do zadnjega kotička, po mestu se je zabavljalo vse vprek, ker mnogi niso dobili vstopnic — torej je tudi podjetje doseglo svoj namen. Naš poročevalec nam pravi, da se je igralo dobro, ako se vpošteva, da se je igralo prvič in deloma s popolnoma novimi močmi — torej je tudi umetnost prišla na svoj račun. Z začetkom moramo torej biti popolnoma zadovoljni. Kdor pa ima nekoliko širši pogled, bo užival seveda popolnoma drugače. Deklamacija Tugomera ga je spomnila razvoja petdeseterih let, težke dobe borenja, pričakovanja in obupovanja. Pred duhom so mu vstali možje, ki so živeli v Mariboru pred petdesetimi leti, ko so se polagali temelji naše narodne politike: Jurčič, Levstik, Tomšič. Kaj bi rekel naš Jurčič, ako bi vstal iz groba in zagledal, da ob zvokih „Bože pravde“ stopa na oder njegov Tugomer! — Nedeljska predstava je bila obiskana nekoliko slabše, igranje pa ni zastalo za prvo. Nučič iz Amnestije je bil mnogim že znan, a ravno tako izvrsten, kot nekdanj. Čehova „Medved“ je ugajal zlasti širšemu občinstvu, ki se je dobro zabavalo. Danes je repriza Tugomera za abonement.

Gledališke vesti. V torek, ob ½20. uri „Tugomer“ na A-abonement v isti razdelitvi vlog, kot pri otvoritveni predstavi. Za „Tugomerja“ se je pokazalo tako zanimanje, da je moralo oditi mnogo občinstva. Opozarjamo že danes, da si interesenti za to igro že danes zagotovijo vstopnice. — Koncert Zlatka Balokoviča v mestnem gledališču se vrši, kakor že omenjeno, v četrtek, dne 2. oktobra, točno ob ½20. uri zvečer. Izbrani spored koncerta je sledeči: 1. Mozart, koncert za gosli D-dur. Allegro-Andante-Allegro (kandence ok F. Davida). 2. Bach: Giaccona. — Odmor. — 3. a) Massenot: Meditation; b) Elgar: Capricien-se; c) Sevcik: Holka Modrovka; 4. Wieniavsky: Carneval russe. Za ta izreden večer vlada že zdaj veliko zanimanje, zlasti ker nam bode nudil poseben umetniški užitek. Radi velikih stroškov, s kojimi se je omogočila ta izvanredna prireditev, je nekoliko zvišana cena vstopnic, koje se že dobe v predprodaji v gledališki blagajni. — V soboto premijera izvirne ljudske zgodbe F. S. Finžgerja „Verige“, ki je dosegla na ljubljanskem odru v prošli sezoni izreden umetniški uspeh. Glavne vloge so v rokah onih umetnikov, koji so jih tudi kreirali. Predstava se vrši izven abonementa. — Na abonement A se je občinstvo zelo dobro odzvalo; dobiti pa je še za abonement B nekaj najlepših lož in sedežev. Ker ni abonement B nikakor prikrajšan, se pozivljajo vsi oni, koji bi redno obiskovali mestno gledališče, da si še sedaj pre-skrbe pripravne prostore. S tozadevnimi pojasnili je gledališka pisarna radevolje vsem interesentom na razpolago.

Deška meščanska šola v Mariboru. Redni pouk se prične v četrtek, dne 2. oktobra t. l. ob 8. uri. Točen in polnoštevilen obisk je stroga dolžnost učen-cev. Učne knjige na razredih z nemškimi učnim jezikom ostanejo razen zemljepisja in zgodovine neizpremenjene. Knjige za razrede s slovenskim učnim jezikom bodo določene prvi šolski dan.

Trgovci, ki imajo nujna pisma v inozemstvo, naj ta oddajo pri trgovskem gremiju. Gremij bo ista dnevno odposlal direktno na cenzuro ter se na ta na-

čin omogoči takojšnja odpošiljatev takih pisem v inozemstvo.

Mestni magistrat naznanja, da se počeniš i. oktobrom 1919 v svrhu štedenja s premogom in z razsvetljavo vrši uradovanje pri vseh magistratnih oddelkih nepretrgoma od 8. do 14. ure.

Mestno kopališče. Od 1. oktobra t. l. je odprta za gospe le velika parna kopel, vsaki petek, od 9. do 17. ure. Opozarja se ponovno, da je kopališče razven srede, četrta in sobote od 9. do 17. ure, tudi v nedeljah od 9. do 12. ure vedno odprto!

Državna posredovalnica za delo, podružnica za Maribor in okolico. V preteklem tednu od 15. do 20. septembra t. l. je iskalo delo 86 moških in 46 ženskih delavnih moči. Delodajalci so iskali 71 moških in 32 ženskih delavnih moči. Posredovanj se je izvršilo 45. Od 22. februarja 1919 do 20. septembra 1919 je iskalo delo 3688 delavnih moči. Delodajalci so pa iskali 3591 delavcev. Posredovanj se je izvršilo v tem času 873. Delo iščejo: pisarniške moči (69), trgovski pomočniki in prodajalke (84), mesarji mlinarji, peki (35), krojači in šivilje (30), natakariji in natakariice (26), strojniki in kurjači (22), ekonomski, rudarji, železostrugarji, ključavničarji, mehaniki, služkinje, sobarice, kuharice itd. V delo pa sprejme posredovalnica: mlinarje (3), kurjače v opekarno, usnj. pomočnike, zidarje, tesarje, mizarje, čevlj. pomočnike, drvarje, opek. delavce, železostrug. in ključ. učence, viničarke, služkinje, sobarice, kuharice itd.

Občinstvo se opozarja, da se morajo poslati pismeni nabiralniki v prebarvanje v Ljubljano. Odposlalo se bode najprej polovico nabiralnikov in sicer po možnosti istih, ki so v bližini tukajšnjih poštних uradov. Občinstvo prosimo, da nekoliko potrpi, dokler ne bodo nabiralniki gotovi, da naj oddaja med tem pošiljke pri poštних uradih ter opusti nepotrebne pritožbe.

Sestanek beguncev. V četrtek, dne 2. oktobra ob pol 8. uri zvečer se vrši v deški meščanski šoli, risarska dvorana, Kaiserstraße, sestanek beguncev, gospodov in dam, da se pogovore v ustanovitvi mariborske begunske organizacije, in o nastopu na velikem begunskem shodu v Ljubljani dne 5. oktobra. Tovarišice in tovariši iz zasedenega ozemlja vabljeni.

G. Albert Pečevnik, begunec in trgovec iz Gorice, je vložil pismeno prošnjo na mariborski mestni magistrat dne 11. VI., da se mu odkaže lokal za trgovino in skladišče. Tedanji stanovanjski ravnatelj, žalostno znani g. Schwaiger, je ubogemu beguncu vse obljubil, zaukazal ga je celo popeljati po raznih lokalih, da si jih ogleda. Seve, vsi ti prostori so spadali v ono kategorijo, da sploh niso bili na oddaj. Oni lepi prostor v Koroški cesti št. 19, ki je bil prost, o tem je pa dobri g. Schwaiger molčal, ga zatajil, da se je zanj priglasil malo bolj petičen kompetent g. F.... Dasi je g. F.... vložil tozadevno prošnjo še le dne 7. VIII. in Pečevnik, kakor omenjeno, že dne 11. VI., je dobil F...., a ne pomoči potrebni begunec g. Pečevnik. Gospodje na magistratu: Ali je to pravica in nepristranost? Ne, to je stara magistratna mlaka krivic in očitnega germanofilstva, po kateri že stopa in oštrafotava celo slovensko javno naš slavni mestni magistrat od preobrata. Kakšno mnenje da imajo o nas osvobojenih bratov ubogi in pomilovanja vredni begunci, to je magistratnim uradnikom postranska stvar. Na našem magistratu pač, kdor sicer poprej pride, pa veliko pozneje ali nič ne melje, ker je — ubog begunec! Ako se že tako očitno krivično postopa koj ob porodu Jugoslavije, kaj bo še le pozneje, ko se bodo ti gospodje Schwaiger in sodrugi na magistratu vkoreninili ter čisto udomačili. No, potem bo pa sploh prednjačila le žlahta ali JDS, ne pa — pravica!

Dr. Irgolič, Lipold in Rapoc — to je naša čudna, napredno-narodna trojica. K tem „slovenskim“ advokatom se zatekajo vsi mariborski Nemci in nem-

škutarji, da se jih pravdno zastopa in jim pomaga do „nemških“ pravic. Imajo sicer naši drugonarodni so-meščani dovolj nemških odvetnikov, pa ne, oni se zatekajo do te trojice, ki, kar je v prid Nemcem in nemškutarjem vse doseže, če se tudi pri tem zapostavi in prezre kacega zaslužnega in potrebnega Slovenca. Osobito pri izvojevanju nemško-nemčurskih koncesij so ti gospodje mojstri. Pa bo kdo rekel: Saj je vendar dobro, da krpajo Nemci žepe slovenskim, pa ne nemškim advokatom. S tem se strinjamo tudi mi. A drugo pa je in kar je iz narodnega stališča vredno ostre obsodbe, namreč: Ti gospodje pozablajo, da pobijajo v izpopolnitev lastnega dobička premnogo — kraji lastne — slovenske brate. Saj nam je znana advokatska dobičkaželjnost, ki ne pozna nobenih mej, niti narodnih ne. Ako pa hočejo veljati ti gospodje zastopniki samo nemških klientov tudi proti goriškim beguncem še v bodočnosti med prav narodnimi Slovenci, se motijo. No, pa saj v mariborskem JDS rajju je vse dovoljeno, tudi uživanje prepovedanega sadu.

Hišo v Humboltovi ulici št. 2 smo slovenski javnosti in višji oblasti že malo popisali radi njenega izzivalnega napisa: Städtischer Kindergarten. No, ta tabla je izgihla neznano kam. Dobro! Pa ta odstranitev nemškega napisa je samo nekaj zunanjšega, notranja tabla tega zavoda, učiteljica Nemka pa je še vedno ostala, dasi imamo dovolj učiteljic Slovenk, ki bi lahko in celo morale voditi mestni vrtec. Ah, pa saj pri nas v Mariboru, če se kaj stori v narodnem oziru, je to sama površnost in zunanost, sami pobeljeni grobovi, ki so še prav dovrha polni nemške ali nemškutarske trohnobe. Za dosego vsake potrebne narodne stvari je treba pri nas sto in stokrat dregati, zmerjati in kričati na našo narodno zadremano višjo oblast, da se sploh gane iz nemškotilnega, a za nas pogubnega polspanja in preustvari kako malenkost. Ne vemo, kako lice bi kazal javnosti naš Maribor, ako bi ne bilo Malih novic in bi narodnoudno dejanje oskrboval le duševno in kulturno invalidni „Delavec“, ki je sveži pobratim „Marburgarice“.

Senekowitsch Franz, bivši vodja zemljiške kajige v Mariboru, posestnik v Leiteršpergu je postal celo vnet zagovornik katoliške vere, dasiravno že desetletja ni videl cerkve od znotraj. V Lajteršpergu je n. pr. Jakobu Serp in viničarju Domiter milo jadikoval, da nam hočejo Srbi vzeti našo vero, da se bodo polastili celo bazilike Matere Milosti itd. Rekel je: Postavite se vendar. Take laži širijo stari nemškutarji v naših krajih. Ali jih JDS še ni naučila patriotizma?

Nemci upajo. Odkar so postali gotove vrste Slovenci tako prizanesljivi napram zagrizenim Nemcem in nemčurjem in jih snubijo, so postali ti-le drzni. Na Heimstatt-ovem posestvu v St. Ilju je importiranec Reisdorfer najemnik. Dne 1. novembra bi moral ta Svab nazaj na sever, ker doteče odpoved. Mož je izjavil, da mu noben Jugoslovan ne bo zapovedal, kdaj mora iti proč, ampak samo vodja Heimstatt-a — Frais. Tudi drugi Svabi postopajo dan za dnem drznejšje, odkar jih razne slovenske stranke tako ljubko božajo in vabijo. Sami si vzgajajte iredento v obmejnih krajih.

Umrlí so: Bračko Rozalija v javni bolnišnici; Brodnig Marija na Pobrežju, Zrkovška cesta št. 48; Jeuschniger Franc, Franc Josef cesta 39; Kokot Jakob v javni bolnišnici; Cinotti Ida v javni bolnišnici; Köhl Julijana na Teznu, Ptujška cesta 21; Poznan Spasoje, vojak, v vojaški bolnišnici II; Kaiser Anton v javni bolnici; Dworschak Jožef v Počehovi št. 277; Hodžar Hedvika v javni bolnici; Markwart Lidvina v Studencih, Okrajna cesta 23; Rednok Al. v vojaški bolnici I; Smasek Karel v javni bolnici; Roza Czaszar, Kasern ulica 5; Ferš Elizabeta v Krčevini št. 53; Raka Amalija v javni bolnici; Juretič Jesip v vojaški bolnišnici I.

Otvoritev zajtrkovalnice.

Naznanjamo cenjenemu občinstvu, da smo z današnjim dnevom na Glavnem trgu št. 1, v Rotovski hiši, v pritličju na
:—: novo otvorili :—:

zajtrkovalnico,

v kateri bomo cenjenim gostom postregli z pristnimi vini in svežim pivom, kakor tudi od ranega jutra do poldneva z dobro kavo, čajem, čokolado ter drugimi pijačami, istotako s toplimi in okusnimi zajtrkovalnimi jedili (guljaš, tripe, frankfurtarce, telečjo in svinjsko glavo, jezik, klobase itd).

V tem sicer predeljenem lokalu smo otvorili tudi

DELIKATESNO TRGOVINO;

v isti bomo postregli tudi z mrzlimi jedili vsake vrste in se potrudili, cenjene goste zadovoljiti, vsled česar prosimo za
:—: mnogobrojen obisk. :—:

H. Podpečan & drug, Maribor,

dne 1. oktobra 1919.

POZOR!

Kdor želi dobro in poceni jesti, ta naj gre v gostilno Izidor Copetti, Vojašniška ulica 5, tam se dobi zajutrek, obed in večerja za 6 K, sam celi obed stane K 3.— Priporočam tudi sveže Götzovo pivo, bela in črna vina in sladki sadni mošt.

211

Otvoritev gostilne!

Naznanjam cenjenemu občinstvu, da sem prevzel in otvoril s 1. oktobrom t. l. gostilno v Gosposki ulici št. 26, Maribor (prej Senekovič) Potrudil se bom, da bom z dobrimi mrzlimi in toplimi jedili, z izbornim starim in novim vinom ter svežim pivom svoje goste zadovoljil kar najbolje. — Za obilen obisk se priporoča

217

Valentin Jančič, gostilničar.

Več zmožnih ključavničarjev

najde takoj delo v Kranjski tvornici železja in bravarske robe u Kamniku pri Ljubljani.

198

Slovenke!

Pozor!

: Otvorila sem v Majerjevi hiši :
»FREIHAUS ULICA št. 2« svoj lastni

SALON Z DAMSKIMI KLOBUKI

Izdelujem nove, predelujem vsakovrstne stare klobuke za dame in otroke, po zmer- nih cenah. — »Kot prva slovenska modis- tinja« (tu), se cenjenim damam priporočam!

Ivka Kosi

V najem

se vzame večje skladišče, ako mogoče tudi s prostorom za pisarno in sicer ob kaki glavni prometni cesti v Mariboru. Odkup se izplača. Posredovalci dobijo dobro nagrado. Po- nudbe na Gigovič, Mari- bor, Glavni trg 21. 195

Pouk v francoskem in češkem jeziku po direktni moderni meto- ti za odrasle in otroke. Prigla- siti v Badlgasse 9, Maribor. Med 5—6 uro popoldne. 213

Mlad gospod išče sobo z vso o- skrbo pri boljši družini. Cenjene ponudbe pod „Fraktikant 212“ na upravo lista. 212

Gospodilna sprejema za izdelo- vanje belega perila. Vprašati je v Franc Jožefovi cesti 35, bran- jarija, Maribor. 214

Ena soba za dva dijaka se odda Vpraša se naj Augasse 10, Mari- bor. 216

1 ali 2 učenci višjega razreda se vzameta na stanovanje in hra- no. Vpraša se Kokošinekov dre- vored, v bližini krčevinske šole 134 vrata 5. 215

Obleke
od preproste do vsakovrstne naj- finejše, domače, dobro in vestno delo, vsake velikosti, izborne ka- kovosti izdeluje točno in solidno ter prodaja

ALOJZIJ ARBEITER,
Maribor, Dravska ulica št. 15, (pri starem mostu). 719